

**Міністерство освіти і науки України
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Географічний факультет
Кафедра економічної та соціальної географії**

**Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej**

**Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza
w Częstochowie
Wydział Nauk Społecznych**

СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

**Матеріали X Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
(м. Луцьк, 15–16 травня 2025 р.)**

**Луцьк
2025**

Рекомендовано до друку Вченою радою географічного факультету
Волинського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 9 від 12 травня 2025 р.)

Рецензенти:

Нємець Л. М. – доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри соціально-економічної географії і регіонознавства Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна;

Матвійчук Л. Ю. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Луцького національного технічного університету

Суспільно-географічні чинники розвитку регіонів : матеріали
С 90 Х Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції / за ред. Ю. М. Барського та В. Й. Лажніка, м. Луцьк, 15–16 травня 2025 р. Луцьк : ФОП Мажула Ю. М., 2025. 215 с.

ISBN 978-617-8279-53-0

У збірнику висвітлюються проблеми сучасної географічної та економічної науки, які були розглянуті на Х Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції. Розкриваються питання теорії та методології географічних досліджень, регіональних економічних студій, регіонального розвитку та просторового планування, освітніх технологій у географії та економіці, а також проблеми суспільно-географічних, природно-географічних, рекреаційно-туристських досліджень Волині та прилеглих територій.

Для широкого кола фахівців, які працюють у сфері географії, економіки, державного управління, освіти, рекреації та туризму, краєзнавства. Видання також буде корисним для вчителів, аспірантів та студентів, а також усіх, хто цікавиться проблемами регіональних досліджень.

ISBN 978-617-8279-53-0

© Волинський національний університет
імені Лесі Українки, 2025

© Колектив авторів, 2025

з опитаних нами респондентів, які приїхали до Німеччини, згодом залишили цю країну. Їх не влаштовувало обмеження щодо офіційного працевлаштування до моменту отримання сертифікату про знання мови. Чимало родин через це виїхали в Нідерланди та Ірландію.

Неоднозначною виявилася й оцінка європейської системи охорони здоров'я. З одного боку, респонденти високо цінують можливість безоплатно пройти складне лікування чи операцію, що в Україні для багатьох просто недоступно з фінансових причин. Особливо позитивно відгукуються ті, хто мав успішний досвід лікування себе або родичів. З іншого боку, багатьох розчаровує складний, забюрократизований доступ до лікарів первинної ланки. Для українських громадян, зокрема ромів, звичним є простий і швидкий візит або дзвінок до сімейного лікаря, часто того ж дня, коли виникла потреба. Крім того, широке використання самолікування та легкий доступ до недорогих ліків, включно з антибіотиками без рецепта, є частиною повсякденного способу життя. Відсутність такої свободи в Європі дратує чимало респондентів і – несподівано – може стати навіть вирішальним аргументом для того, щоби родина повернулася в Україну.

Список використаних джерел: 1. Жаронкін В. І. Міграційні стратегії українських ромів в умовах небезпеки: на основі загальних переписів населення XIX–XXI ст. *Науковий вісник ХДУ. Серія Географічні науки*. 2024. № 20. С. 13–21. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2413-7391/2024-20-2> 2. Собенко Н. В. Офісі омбудсмена повідомили скільки ромів поїхали з України від початку війни. *Суспільне*. 30.03.2023. URL: <https://suspilne.media/430857-v-ofisi-ombudsmana-povidomili-skilki-romiv-poihali-z-ukraini-vid-pocatku-vijni> 3. ADC Memorial. Roma from Ukraine: A Year of War and Flight. April 10, 2023. URL: <https://adcmemorial.org/en/news/breaking-news/roma-from-ukraine-a-year-of-war-and-flight/> 4. NHCR. *Ukraine Refugee Situation*. Accessed May 5, 2025. URL: <https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine> 5. Wike Richard, Jacob Poushter, Laura Silver, Kat Devlin, Janell Fetterolf, Alexandra Castillo and Christine Huang. European Public Opinion Three Decades after the Fall of Communism (Minority groups). *Pew Research Center*. October 14, 2019. URL: <https://www.pewresearch.org/global/2019/10/14/minority-groups/> 6. Zharonkin Valentyn, Janush Panchenko and Mykola Homanyuk. Ukrainian Roma Facing the Challenges of the Russian-Ukrainian War and Displacement. In *Minorities at War: Cultural Identity and Resilience in Ukraine*, ed. by Elmira Muratova and Nadia Zasanska. Routledge. 2024. P. 262–287. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003470601>.

УДК 911.3(477)

Перевозник Анастасія, Мандрик Ірина

na1004ka.p@gmail.com; mandryk.iryana@vnu.edu.ua

Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

ПРОБЛЕМИ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ

У результаті повномасштабного вторгнення російської федерації (рф) в Україну мільйони українців втратили свої домівки й змушені були переїхати в інші регіони України або виїхати закордон. Станом на грудень 2024 р. 3,67 млн українців перебувають у статусі внутрішньо переміщених осіб (ВПО). 4,24 млн українців входять до загальної чисельності осіб, що повернулися. Крім того, близько 1,6 млн осіб офіційно не підтвердили свій статус ВПО [3, с. 3].

Основним напрямом міграції українців в умовах війни є міграція з окупованих східних та південних областей до найближчих областей, де не ведуться активні бойові дії. Областями походження мігрантів є Донецька (1,03 млн осіб), Харківська (0,7 млн осіб), Херсонська (0,44 млн осіб), Запорізька (0,4 млн осіб), Луганська (0,24 млн осіб), Сумська (0,14 млн осіб). Областями прибуття ВПО є Дніпропетровська (0,52 млн осіб), Харківська (0,45 млн осіб), м. Київ (0,4 млн осіб), Київська (0,3 млн осіб), Запорізька (0,23 млн осіб), Одеська (0,22 млн осіб) [3, с. 4].

Станом на грудень 2024 р. середній термін перебування українця в статусі ВПО становить 880 днів. Більшість (70 %) ВПО мають намір залишатися у своєму поточному місці проживання на період, що перевищує найближчі три місяці. Протягом наступних трьох місяців 15 % внутрішньо переміщених осіб планують повернутися до регіонів свого походження, тоді як 4 % мають намір змінити поточне місце перебування на інше. Частка ВПО продовжує залишатись значною й це спонукає проаналізувати проблеми, з якими стикаються українці у цьому статусі [3, с. 5–6].

За результатами Загальноукраїнського соціологічного дослідження щодо актуальних проблем ВПО, які були представлені на форумі «Майбутнє в Україні: відновлення та розвиток людського капіталу», що відбувся 28 січня 2025 р., двома основними проблемами є відсутність або фінансова недоступність житла (про це зазначає 85 % опитуваних ВПО) та проблема із працевлаштуванням (понад 30 % опитуваних ВПО). Варто зазначити, що саме жінки з дітьми та люди передпенсійного віку найбільше стикаються з проблемою пошуку роботи. Також ускладнює пошук роботи для ВПО обмежений вибір вакансій і відсутність пропозицій, які відповідали б їхній кваліфікації. Адже варто розуміти, що значна частка переселенців прибуває саме із районів із промисловою спеціалізацією. Звідси й виникає проблема перекваліфікації та недостатньої поінформованості переселенців про наявні програми, які спрямовані на підтримку ВПО [5].

Динаміка ставлення місцевого населення України до ВПО зазнала суттєвої трансформації. На початковому етапі повномасштабної війни спостерігався значний рівень підтримки ВПО. Це проявлялося у готовності багатьох громадян надавати житло на тривалий термін, приймати родини з домашніми тваринами та демонструвати емпатію та співчуття. Зі збільшенням тривалості воєнних дій, яка виявилася довшою за первинні прогнози, початкова тенденція підтримки ВПО зазнала змін. Минуло понад три роки від початку повномасштабного вторгнення, що призвело до послаблення початкової підтримки та зростання конкуренції й проявів упередженого ставлення до ВПО з боку приймаючих громад.

Внутрішньо переміщені особи, які наразі проживають у західних областях України, найчастіше повідомляли про випадки дискримінації або несправедливого ставлення. Найбільша частка таких повідомлень зафіксована у Закарпатській області, де 41 % опитаних ВПО зазначили про подібний досвід. Дещо нижчі показники в Івано-Франківській (37 %), Львівській (34 %) та Тернопільській (32 %) областях [3; 6].

Крім того, значна кількість ВПО, які перебувають у південних та східних областях, також стикалися з дискримінаційним або несправедливим поведінням. Найбільші показники таких випадків спостерігалися у Запорізькій (28 % від загальної кількості ВПО, що наразі там проживають), Одеській (27 %), Херсонській та Дніпропетровській (по 25 %) областях. У Києві близько 19 % нині переміщених ВПО повідомили про подібний досвід. Особливо тривожною є ситуація в Донецькій області, де кожна опитана ВПО, яка там зараз мешкає, повідомила про випадки дискримінації або несправедливого ставлення під час взаємодії з місцевим населенням [3; 6].

З цього випливають проблеми психологічного характеру, з якими стикається кожен другий зі статусом ВПО. Загострюється відчуття невизначеності, втрати

контролю над життям, тривоги та страху за своє майбутнє та майбутнє своїх дітей, прочуття провини, апатії, ізоляції та неприйняття, психосоматичні розлади та відбувається зниження самооцінки. Такі проблеми психологічного здоров'я ВПО ускладнюють їх інтеграцію, тривожність і маргіналізацію через неприйняття нових соціальних норм. Дослідження фіксують дезадаптовану поведінку, втрату соціальних зв'язків та деструктивні копінг-стратегії, такі як алкоголь та психотропні речовини тощо [2].

Однією з найбільш критичних проблем, що постають перед ВПО, є порушення безперервності медичного забезпечення. Втрата особистої медичної документації для значної частини переселенців ускладнює або унеможлиблює належне продовження терапії хронічних патологій, таких як цукровий діабет, серцево-судинні захворювання та онкологічні процеси. Додатковим обтяжуючим фактором є переривання систематичного прийому лікарських засобів, зумовлене фінансовою нестабільністю або обмеженим доступом до необхідних медикаментів у регіоні тимчасового перебування. Особливої гостроти набуває ситуація для осіб з інвалідністю, які часто стикаються з недостатнім доступом до реабілітаційних заходів, спеціалізованих медичних послуг та засобів догляду, що призводить до суттєвого зниження їхньої фізичної автономії внаслідок бар'єрів, наявних у новому середовищі проживання. Крім того, високий рівень безробіття серед ВПО обмежує їхні можливості щодо отримання приватної медичної допомоги, що сприяє подальшому погіршенню стану їхнього фізичного здоров'я [1, с. 8; 7, с. 329–330].

Ще однією важливою проблемою, передусім для ВПО, які мають дітей, є ускладнення доступності якісних освітніх послуг. За результатами опитування, проведеного аналітичним центром «Соціоконсалтинг», найбільшу складність викликає необхідність влаштувати дитину дошкільного віку в дитячий садок, про це повідомляє 44 % опитаних ВПО, які зіштовхнулись із відмовою через відсутність місць. Дещо краща ситуація із доступом до освіти у загальноосвітніх закладах, з проблемами пошуку школи для дитини стикались лише 27 % ВПО, при тому, що за даними Міністерства освіти і науки, понад 227 тис. учнів мають такий статус. Серед студентів, що отримали статус ВПО (понад 80 тис. осіб), виявлено низку проблем у продовженні здобуття вищої освіти, включаючи переривання навчального процесу, дефіцит місць у гуртожитках та психологічні труднощі, пов'язані з адаптацією до нового академічного та соціального середовища. Недостатня кількість навчальних приміщень, кваліфікованого педагогічного персоналу та освітніх ресурсів у приймаючих громадах стає особливо гострою в умовах різкого зростання кількості дітей та молоді, які потребують навчання [1, с. 10; 7, с. 329–330].

Аналітичне дослідження проблем із забезпеченням прав внутрішньо переміщених осіб в Україні виявляє низку взаємозумовлених факторів, що перешкоджають їхній повноцінній інтеграції та належному захисту. Серед ключових причин виокремлюються прогалини у нормативно-правовій базі, що проявляються у недосконалості процесів реєстрації ВПО та відсутності чітких інструментів для реалізації їхніх прав у різних сферах життя. Організаційно-інституційні перешкоди включають бюрократичні процедури, формальний підхід до надання допомоги та недостатню компетентність персоналу, що негативно впливає на ефективність взаємодії з ВПО. Конкретні труднощі включають складність обліку ВПО, проблему забезпечення житлом, відмови у працевлаштуванні та банківських послугах, перешкоди в отриманні пенсій і соціальних виплат, а також обмежений доступ до системи правосуддя [4].

Проблемою є те, що незважаючи на активні бойові дії, багато людей все одно продовжують залишатися на окупованих територіях при тому, що можливості виїхати є. Насамперед, саме відсутність житла та перспектив для працевлаштування зупиняють українців покинути свої домівки.

Люди повертаються на тимчасово окуповані території, перед тим перебуваючи в статусі ВПО, точні цифри невідомі, однак це залишиться фактом. Причини, що спонукають до цього, дуже різняться, досить поширеною є необхідність молодим людям чи людям середнього віку повертатися, щоб доглядати старших, хворих батьків чи інших родичів, які через значні проблеми зі здоров'ям не змогли виїхати. Нерідко вони стають жертвами агресивної поведінки ворога. За свідченнями Ольги Алтуніної, представниці Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, за минулий 2024 р. 1300 людей звернулися до офісу уповноваженого із зафіксуванням фактів того, що після приїзду на окуповані території люди зникали або піддавались арештам за звинуваченнями в тероризмі або шпionaжі. За даними правоохоронних структур, тільки за минулий рік в АР Крим було зафіксовано 1400 арештів за проукраїнську позицію [5].

Отже, в умовах війни в Україні внутрішньо переміщені особи стикаються з комплексом взаємопов'язаних проблем, що охоплюють гуманітарну, соціально-економічну та психологічну сфери. Ці багатогранні проблеми потребують комплексних та скоординованих зусиль із боку державних органів, міжнародних організацій та кожного українця зокрема для забезпечення захисту та підтримки ВПО в умовах кризових наслідків російської агресії.

Список використаних джерел: 1. Андріяш В., Громадська Н., Малкіна О. Основні проблеми внутрішньо переміщених осіб в Україні. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*, 2023. № 4 (70). С. 5–12. 2. Василенко О., Квятковська К. А. Психологічні проблеми внутрішньо переміщених осіб в Україні. *Науковий пошук молодих дослідників* : збірник наукових праць студентів / за ред. О. Л. Караман ; ДЗ «Луганський нац. ун-т імені Тараса Шевченка». 2023. № 2. С. 194–198. 3. Звіт про внутрішнє переміщення населення в Україні. Опитування загального населення. Раунд 19 – січень 2025. URL: <https://dtm.iom.int/reports/ukraine-zvit-pro-vnutrishne-peremischennya-naselennya-v-ukraini-opituvannya-zagalnogo-1?close=true> 4. Проблеми реалізації прав ВПО та шляхи їх подолання в Україні: адвокат Руслана Слободянюк. *Higher school of advocacy*. 2023. URL: <https://www.hsa.org.ua/blog/problemi-realizaciyi-prav-vpo-ta-shliaxi-yix-podolannia-v-ukrayini-advokat-ruslana-slobodianiuk> 5. Форум: «Майбутнє в Україні: відновлення та розвиток людського капіталу». URL: <https://www.youtube.com/watch?v=6lKt2ykqTGU> 6. Шапошникова І. В., Пристай І. Р. Стратегії та виклики інтеграції внутрішньо переміщених осіб у територіальних громадах в умовах воєнного стану. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2024. № 11. URL: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2024-11-02-04> 7. Шевченко О. Виклики гуманітарної кризи під час війни в Україні для внутрішньо переміщених осіб та інших вразливих груп. *Social Work and Education*. 2023. № 10. С. 325–335.

УДК 911.3:314.745.23(1-672ЄС)

Венгрин Дар'я

daria.venhryn@student.karazin.ua

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, м. Харків

ДО ПИТАННЯ ВИМУШЕНИХ МІГРАЦІЙ УКРАЇНЦІВ ЯК ЧИННИКА ЗМІНИ РОЗСЕЛЕНСЬКОЇ СТРУКТУРИ (НА ПРИКЛАДІ КРАЇН ЄС)

За даними UNHCR, протягом останніх десяти років відбувається велика зміна у розміщенні мігрантів у всьому світі. Ще на початку 2010-х років більшість мігрантів

ЗМІСТ

ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ РЕГІОНІВ

Пугач Сергій	Територіальні аспекти дослідження соціальних інтернет-мереж	3
Дронова Олена	Екологічний слід як маркер екологічної та економічної безпеки	5
Нємець Олексій	Socio-geographical aspects of the evolution of the creative economy	9
Влах Мирослава	Географічне назовництво й геополітика	13
Овчаренко Гліб, Сегіда Катерина Криволапов Валерій	Про різноманіття визначення та суть ідентичності як ресурсу для розвитку регіонів	17
Маковецька Лариса	Обґрунтування методики суспільно-географічного аналізу людського капіталу	19
Потапова Алла	Соціально-економічний розвиток територій у науково-теоретичному контексті формування освітніх програм вищих навчальних закладів	22
	Зниклі села Волинської області	25

ГАЛУЗЕВІ СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ РЕГІОНІВ

Лажнік Володимир	Динаміка та сучасний стан зовнішньої торгівлі товарами між Україною та Іспанією	27
Грицевич Володимир	Методика метризації соціально-економічного стану регіонів із метою оцінки їх потенціалів	31
Pohrebskyi Taras	The Development of Greenfield Projects in the World	33
Pohrebskyi Taras	The Involvement of Greenfield Lands in Ukrainian Post-War Reconstruction	35
Слащук Андрій	Оцінка сучасного стану демографічного розвитку міста Луцька (2001–2024 роки)	37
Сук Олена, Залуська Марія, Поручинський Володимир Яроменко Оксана	Розвиток міських агломерацій України в умовах децентралізації	38
Волков Денис, Ключко Людмила Гаєріков Артем, Телебєнєва Євгенія Кощук Ольга	Житлове господарство Рівненщини: суспільно-географічний аспект	40
	Стан і перспективи розвитку роздрібної торгівлі Харківської області	42
	Територіальні особливості виробництва кукурудзи в Україні	46
	Проблеми та перспективи розвитку галузей рослинництва Рівненської області	50
Сосницька Ярослава	Агрокластери як інноваційна форма розвитку агробізнесу в Україні	53

РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК І ПРОСТОРОВЕ ПЛАНУВАННЯ

Гукалова Ірина	Пріоритети просторового планування ЄС та їх сприйняття в Україні в умовах війни	56
Палеха Юрій, Маслова Марія	Функціональне зонування як інструмент регулювання просторового розвитку територіальних громад і населених пунктів	58
Ходико Дмитро	Оцінка ступеня поляризації розвитку регіонів та громад із використанням тесту Ешмана	60
Сегіда Катерина, Чехов Сергій	Теоретичні аспекти використання гравітаційної моделі Хаффа для оптимізації просторової структури системи споруд цивільного захисту населення м. Харкова	63
Хоменко Діана	Просторові та перцепційні трансформації прифронтових міст на прикладі Лиману Донецької області	67
Омельченко Наталя	Післявоєнне відновлення слабоурбанізованих територій (на прикладі Херсонської області)	70
Кравченко Катерина	До питання теоретичних та прикладних досліджень міських агломерацій	73
Нікон Ольга	Проблеми та перспективи використання перцепційного підходу при вдосконаленні міських просторів	77
Маляренко Костянтин	До питання стійкості економічного потенціалу регіону	80
Бобир Владислав	Ідентичність міста у цифровому просторі: потенціал впровадження регіонального домену .kyiv	83
Кравченко Катерина	Модель реалізації функцій міської агломерації: теоретико-методологічні засади та стратегічні орієнтири	85
Колосов Сергій, Телебєнєва Євгенія	Вплив війни на експортний потенціал України	91
Сябренко Олег	Відновлювана енергетика у розвитку регіонів України: стратегічні орієнтири	94
Маковецька Лариса, Баранчук Фаїна	Виклики міжмуніципального співробітництва в сучасних умовах (на матеріалах Луцької міської територіальної громади)	95
Слащук Андрій, Трофимчук Денис	Соціально-економічні чинники розвитку міста Луцька впродовж 1991–2024 років	97

РЕГІОНАЛЬНІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ СТУДІЇ

Жаронкін Валентин	Міграційні стратегії українських ромів у країнах Європи	99
Перевозник Анастасія, Мандрик Ірина	Проблеми внутрішньо переміщених осіб в Україні в умовах війни	100
Венгрин Дар'я	До питання вимушених міграцій українців як чинника зміни розселенської структури (на прикладі країн ЄС)	103

Думнов Олександр	Особливості запровадження інституційного підходу в регулюванні ринку праці	105
Залуська Марія	Освітні та трудові виклики для українських біженців за кордоном	108
Сук Олена	Вплив збройних конфліктів на динаміку вимушеної міграції	109
Сук Олена, Залуська Марія, Музичук Юрій, Слащук Андрій	Міграція молоді з України: основні причини	111

ПРИРОДНО-ГЕОГРАФІЧНІ ЧИННИКИ ТА РЕСУРСИ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Khilchevskiy Valentyn, Hou Jingyao, Zabokrytska Myroslava	China's water resources: status, use and management	113
Тарасюк Ніна, Малащук Петро	Зміна температури повітря в Україні: причини та наслідки	117
Павловська Тетяна	Багаторічна (1974–2023 рр.) динаміка місячних сум опадів на метеостанції Луцьк (Волинська область, Україна)	119
Карпюк Зоя, Чижевська Лариса, Качаровський Роман, Чижевський Тадеуш	Природоохоронні об'єкти басейну річки Полонка	123
Щесюк Єлизавета, Стельмах Валентина	Аналіз гідрологічних особливостей річки Інгулець	126

РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТСЬКІ РЕСУРСИ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В РЕГІОНАХ

Смирнов Ігор, Любіцева Ольга	Гендерний чинник у геополітичній, суспільно-господарській та культурно-освітній сферах Гетьманщини (туристичний контекст)	130
Smyrnov Ihor, Lyubitseva Olha	Polskie nekropolie w Polsce i w Ukrainie jako zasoby turystyczne i czynnik rozwoju ukraińsko-polskiej turystyki po wojnie	135
Ільїн Леонід	Регіональний розвиток туризму: програмно-цільовий аспект	144
Стешенко Леся, Савченко Ірина	Основні тенденції гейміфікації туризму	147
Гоцька Владислава, Гринюк Діана	Інстаграмність як фактор розвитку рекреаційно-туристських ресурсів: просторовий аналіз українських дестинацій	150
Майстер Андрій, Куницький Михайло	Проблема овертуризму в країнах Європи	153
Смик Оксана	Гастрономічний туризм: роль закладів харчування у формуванні туристичного досвіду	156
		211

Джаман Ярослав	Народні доми – важливий ресурс і чинник розвитку етнічного туризму (на прикладі міста Чернівці)	158
Питуляк Мирослава, Питуляк Микола Похила Юрій, Поплавська Інна Ільїна Ольга	Рекреаційно-оздоровчі ліси Хустського ЛДГ: сучасний стан та використання	159
	Малі міста Тернопільської області як об'єкти туристичної активності	162
	Геопросторовий аналіз, типізація й можливості застосування озерних сапропелів Рівненської області у санаторно-курортному господарстві	165
Зінчук Борис, Новосад Оксана Єрко Ірина, Мельник Надія, Качаровський Роман, Яцуняк Віктор Гоц Тетяна, Потапова Алла Потапова Алла, Семенюк Роман	Туристсько-рекреаційний потенціал Ковельського району: ресурси, можливості, перспективи	169
	Музейні установи Ковельського району Волинської області як елементи індустрії гостинності	171
	Туристичний потенціал Львівської області	174
	Екотуризм як один із перспективних напрямів розвитку територіальних громад	178

ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ГЕОГРАФІЇ ТА ЕКОНОМІЦІ

Маковецька Лариса, Назарук Назар	Географічні компетентності краєзнавчих досліджень транспортної системи у шкільному курсі географії	180
Мельник Іванна, Ткачук Надія Озюк Уляна, Ткачук Надія	Використання веб-сервісу Google Maps на уроках географії	182
	Можливості використання Liveworksheets на уроках географії в умовах дистанційного навчання	184
Ткачук Надія, Тарасюк Злата Ткачук Надія	Поняття гейміфікації в освітньому процесі з географії: сутність, цілі та основні принципи	186
	Теоретичні засади моделювання дистанційного уроку географії	187
Мандрик Ірина Мандрик Ірина, Мичка Ірина	Система підготовки вчителя географії в Польщі ...	189
	Особливості використання компетентнісно орієнтованих завдань у шкільному курсі географії	192
Кулик Катерина, Потапова Алла Яресько Анна, Ткачук Надія Мельничук Максим, Лажнік Володимир Дубич Богдан, Потапова Алла Кошляцький Дмитро, Ткачук Надія	Використання електронних ресурсів для перевірки знань учнів на уроках географії	193
	Використання інтерактивних методів при вивченні загальної географії у 6 класі	194
	Особливості використання картографічного складника в шкільному курсі географії	197
	Проблеми використання штучного інтелекту учнями у закладах загальної середньої освіти	199
	Курс географії як складник шкільної медіаосвіти	200